Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XC Ч. 204. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 24-го ЖОВТНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 24, 1984 No. 204. VOL. XC.

Архиєпископ Константин відвідає парафію в Мейплвуді

Мейплвуд, Н. Дж. — В суботу й неділю, 3-го та 4-го листопада цього року парафія св. Вознесення в Мейплвуді буде святкувати „спалення" боргу за свою новозбудовану церкву.

Святкування почнуться Вечірньою в суботу о год. 7-ій вечора, після цього відбудеться Панахида за душі померлих настоятелів і парафіям.

В неділю о 10-ій годині ранку почнеться Архиєрейська Служба Божа з участю Архиєпископа Константина, який удостоїть парафію своєю присутністю. В Службі Божій візьмуть участь о. Іван Наконечний, парох парафії св. Вознесення, протоієрей Іван Кульчицький і протодиякон Володимир Поліщук та гості-священики. Парафіяльний хор буде співати під керівництвом Леоніда Харченка.

Владика Константин

В годині 1-ій відбудеться бенкет в ресторані Тавн енд Кемпус в Юніон, Н. Дж. Розважати учасників будуть: парафіяльний хор, ліричне сопрано Раїса Дідов в супроводі Івана Череути. Після бенкету відбудеться забава — гратиме оркестра „Темпо". Квитки на бенкет коштують 25 дол. і їх можна замовляти в канцелярії парафії телефонічно на ч. 763-3932.

Парафія св. Вознесення була заснована в 1918 році в Нюарку. Вона була першою українською православною церквою в стейті Ню Джерзі. Вона була в 1924 році місцем першого Українського Православного Собору, на якому вітали Митрополита Іоана, який тоді щойно прибув з України. В 1971 парафія перенеслась до сусіднього міста Мейплвуду.

У ЛМКЛЮБІ ДОПОВІДАТИМЕ Д-Р В. ШАНДОР

Ню Йорк. — Із Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в п'ятницю, 26-го жовтня, в годині 7:30 вечора, тут при 136 Друга авеню, д-р Вікентій Шандор, колишній посол уряду Карпатської України в Празі в 1938-39 роках, виголосить доповідь на тему: „Яка має бути програма праці СКВУ у зв'язку з сучасною ситуацією в світі". Після доповіді — запити і дискусія.

Група жидів демонструвала проти С. Ковальчука

Філядельфія, (Я.Т.). — Група членів жидівського Меморіяльного комітету голокосту влаштувала тут у неділю, 14-го жовтня, перед домом Сергія Ковальчука голосну демонстрацію. У цій демонстрації взяло участь біля 30 осіб.

Сергій Ковальчук, як відомо, був оскаржений частинно на підставі совєтських документів за те, що він буцімто затаїв свою приналежність до української поліції і свою участь у розстрілах жидів під час німецької окупації України. На цій основі філядельфійський дистриктовий суд відібрав С. Ковальчукові у 1983 році горожанство, але апеляційний суд рішив недавно, що немає достатніх доказів проти С. Ковальчука і привернув йому горожанські права.

Місцеві часописи „Філядельфія Інквайрер" та „Дейлі Нюз" присвятили цій демонстрації тенденційні статті із великими знімками а дві телевізійні станції, ч. 6 і 10, показали кадри із демонстрації у пополудневих і вечірніх новинах.

Під час демонстрації дві молоді українки старалися дати чисельним часописним і телевізійним репортерам український погляд на цю демонстрацію. „Філядельфія Інквайрер" згадав тільки одним реченням слова містоголови Української Ліги проти Знеславлення Нілі Павлюк: „Суд ствердив, що він (Ковальчук) невинний, ми не можемо судити його погромницькою товпою". „Дейлі Нюз" згадав коротко, що представниці Української Ліги висловили погляд, що апеляційний суд визнав С. Ковальчука невинним і така демонстрація не повинна мати місця.

На друкованих афішах, що показані в обох згаданих часописах, називають Ковальчука „вбивником" і закликають до „жидівської справедливости для Ковальчука".

Мала скількість демонстрантів, не зважаючи на те, що демонстрація була широко розреклямована у Філядельфії, вказує на те, що більшість жидівського населення Філядельфії не поділяє поглядів групи, яка організувала цю демонстрацію.

У ПОЛЬЩІ СХОПИЛИ О. ЄЖИ ПОПЕЛЮШКА

Варшава, Польща. — Пресове агентство Ройтерса інформує, що невідомі три осібняки — деякі поляки думають, що це були агенти політичної поліції — схопили і вивезли в невідомому напрямку о. Єжи Попелюшка, відомого прихильника зліквідованої робітничої спілки „Солідарність" і критика урядової політики.

В неділю, 12-го жовтня ц.р., у Варшаві після Служби Божої в церкві св. Станіслава, де молились за звільнення о. Попелюшка, Лех Валенса, лідер забороненої профспілки заявив кореспондентам і приятелям, що як тільки один волосок впаде з голови о. Є. Попелюшка, то хтось візьме на себе велику відповідальність. Польський нарід ніколи не простить таким людям, чи навіть урядові за такий вчинок.

Державна телевізія і преса, мабуть з наказу уряду і для того щоб замести сліди злочину, поінформували, що уряд веде в тій справі слідство і розшукує за трьома схоплювачами, один з яких мавби бути поліціянтом, або перебраний в поліційну уніформу.

Отець Є. Попелюшко був одним з тих численних політичних в'язнів, які недавно вийшли на волю скориставши з амнестії уряду проголошеної з нагоди 30-річчя комуністичної влади в Польщі. Не зважаючи на офіційне виправдання о. Є. Попелюшка, урядова преса не перестала критикувати його діяльности в користь „Солідарности".

Польські патріоти вважають, що такі речі, як таємне схоплення людей не повинно тепер траплятися в їхній країні, яка навіть називає себе „народною демократичною республікою".

В Ґданську й інших містах Польщі відбулись мирні маніфестації в користь пропавшого священика і речники демонстрантів домагались від уряду негайного вияснення цього варварського діла. Польський єпископат покищо не зайняв до цієї справи офіційного становища, але поінформовані особи кажуть, що один з єпископів-помічників у Варшаві тримає зв'язок з міністром внутрішніх справ Чеславом Кіщаком. Цей випадок, кажуть політичні спостерігачі, дещо прикрий для прем'єр-міністра Войцеха Ярузельського, який тепер якраз гоститиме у Варшаві грецького прем'єра Андреаса Папндреу.

Цікавою заявою треба вважати слова речника компартії Єжи Урбана, який підкреслив, що о. Є. Попелюшко і по виході з тюрми займався політичною антиурядовою роботою. Отже, кажуть спостерігачі, були всі причини для цього, щоб його знову поставити в стан ізоляції, або навіть вбити.

ПОМЕР Ю. ЛИТВИН

УРЯД ЗСА ЗАСУДЖУЄ СССР

Вашінгтон. — Речники Державного департаменту ЗСА повідомили, що в концетраційному таборі помер ще в серпні, правдоподібно від самогубства, відомий український активіст і борець за національні і людські права в Україні, член Української Гельсінкської групи Юрій Литвин, який із своїх 50 років, 20 прожив в совєтських тюрмах і концтаборах.

Юрій Литвин

Державний секретар ЗСА Джордж Шулц, виступаючи в обороні переслідуваних жидів в Совєтському Союзі і засуджуючи численні судові процеси над особами, які домагаються вільного виїзду з тієї країни на Захід, знову згадав у своєму виступі в понеділок, 22-го жовтня ц.р., про українських політв'язнів активістів на відтинку оборони національних і людських прав Валерія Марченка і Юрія Литвина, який помер в невияснених обставинах в совєтських концтаборах.

Дж. Шулц заявив кореспондентам під час короткої з ними зустрічі, що ситуація значно погіршилася тепер в СССР. Режим не перестає переслідувати осіб, які мають іншу від компартії і уряду думку, або які домагаються вільної еміграції та злуки з родинами на Заході. Крім того урядова пропаганда набирає на силі не тільки проти З'єднаних Стейтів Америки, але також проти інших демократичних держав, зокрема членів НАТО. Абсурдом, очевидно, звучить порівняння сьогоднішнього Ізраїля до гітлерівської Німеччини, - зявив Шулц, - бо кожному відомо, які практики стосує Кремль у відношенні до своїх громадян, маніпулюючи людським життям для своїх політичних цілей, а справа виїзду жидів й інших із Совєтського Союзу на Захід практично заморожена, тобто припинилася зовсім з наказу уряду.

В 1983 році тільки 1,300 жидів отримали дозвіл на виїзд. „Ми не будемо мовчати, якщо совєти і в майбутньому порушуватимуть справи так званого третього кошика Гельсінкських угод". — заявив державний секретар. Свій осуд Шулц повторив виголошуючи привітання на Крайовій конференції організації в обороні жидів в СССР і при тій нагоді повторив раніше засуджуюче становище Державного департаменту у справі смерти В. Марченка і Ю. Литвина, та інших українських активістів, які караються по тюрмах і концтаборах в різних частинах СССР.

Так як у випадку В. Марченка, Державний департамент засудив уряд Совєтського Союзу за смерть Ю. Литвина, бо це совєтська влада створює для політичних в'язнів такі умовини, у яких не всі особи можуть видержати, особливо, якщо покарання триває десятками років. Речник Державного департаменту Джан Гюз заявив, що Ю. Литвин це вже третя жертва комуно-московського режиму на протязі останніх шість років.

Відбудеться відзначення 40-ліття УГВР в Чикаго

Чикаго. — Ширший громадський комітет, до якого входить понад тридцять громадських діячів Чикаго й околиці, під патронатом ієрархів Українських Церков влаштовує ювілейні святкування від п'ятниці 9-го листопада до неділі, 11-го листопада.

В п'ятницю, 9-го листопада в будинку Сеньйорів, при Чикаго авеню, буде відкрита виставка документів і інших підпільних матеріялів про УГВР - УПА - ОУН. На відкритті о год. 7-ій вечора мгр Орест Городиський виголосить доповідь про військові відзначення УГВР. Виставка буде відкрита в суботу від 9.30 до 7.30 год. вечора, а в неділю від 10-ої до 2-ої год по полудні.

В неділю, 11-го листопада, о 4-ій год., відбудуться святочні збори для відзначення ювілейної дати. З доповідями виступлять д-р Мирослав Прокоп з Ню Йорку містоголова ЗП УГВР. та д-р Василь Маркусь. Слово-спогад скаже д-р Павло Турула, член-засновник УГВР. В програмі також висвітлення оригінальних фотографій з награною розповідю та інтерв'ю на тему „УПА в нерівній боротьбі".

Опісля буде товариська зустріч з перекускою. Громадський комітет, очолюваний д-р Модестом Ріпецьким, запрошує на ці святкування ширше громадянство.

ЖАЛОБНА АКАДЕМІЯ В ДІТРОЙТІ

Дітройт. — В неділю, 28-го жовтня ц.р., о год. 3:30 по полудні в залі середньої школи при вулиці МекДуген в Гемтремку відбудеться жалобна академія у пошану св.п. Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого. Академію влаштовують українські католицькі парохії Дітройту і Відділ Українського Патріярхального Товариства.

Померла Анастазія Кисілевська

Мейплвуд, Н. Дж. — У суботу, 20-го жовтня, тут упокоїлася в Бозі на 93-му році життя св.п. Анастазія (Туся) Кисілевська з Голінатих.

Св.п. А. Кисілевська, народжена в Надорожній, Товмацького повіту, вдова по видатному професорові і педагогові в Західній Україні і Америці Костеві Кисілевському, була зразковою матір'ю і визначною громадянкою Станиславова, Львова, Байройту та Ню Джерзі. Покійна осиротила дочку Лесю і мужа Ярослава Ткачів та синів — Юрія з дружиною Оленою та Романа з дружиною Іванкою і велику родину в Америці і діяспорі та в Україні.

Парастас відправлено у похоронному заведенні Литвина в Юніон, Н. Дж., в понеділок, 22-го жовтня.

Похоронні відправи відбулися у вівторок, 23-го жовтня, в тому ж заведенні, відтак у церкві св. Івана Хрестителя, при 719 Сендфорд авеню в Нюарку, Н. Дж. і на українському православному цвинтарі св. Андрія у Бавнд Бруку, Н. Дж.

Родина покійної просить замість квітів складати пожертви на Фундацію Українського Вільного Університету, адреса: Ukrainian Free University Foundation, Inc., 203 Second Ave., New York, N.Y. 10003.

Помер о. шамб. П. Липин

Честер, Па.—У п'ятницю, 19-го жовтня 1984 року, тут помер довголітній парох місцевої української католицької церкви Святого Духа о. шамбелян Петро Липин.

Св. п. о. П. Липин, син Евстахія і Анни, з дому Музичин, народився 4-го квітня 1905 року в селі Литня, Дрогобицького повіту, Західня Україна. Закінчивши початкову освіту в рідному селі, продовжував навчання в гімназії ім. Івана Франка в Дрогобичі, проявляючи вже з молодих літ покликання до духовного сану. Після закінчення гімназії він поступив до духовної семінарії у Перемишлі. В 1933 році Владика Йосафат Коциловський, єпископ перемиської дієцезії, висвятив його на священика, і в цьому чині він служив по різних парафіях: в Кропильниках, Гошанах й інших. Крім того, молодий священик брав активну участь у Пласті. де проявляв ентузіязм, енергійність й патріотизм; допомагав організувати співочі та драматичні гуртки та був відомий зі своєї діяльности за зберігання української мови. Уряд довоєнної Польщі запроторив його спочатку в Бриґідки, а згодом у БерезуКартузьку. Після звільнення з ув'язнення він повернувся до виконання своїх священицьких обов'язків.

Св. п. о. шамб. П. Липин

При кінці Другої світової війни з тисячами своїх земляків покинув рідний край і продовжував служіння Богові спочатку в Австрії, а після закінчення війни на поселеннях в ЗСА, куди він прибув до своєї тітки Анастасії Гавриляк в Честері, Па. В

(Закінчення на ст. 4)

Дві малолітні дівчинки отримали право азилю в Австрії

Відень, Австрія. — Австрійський міністер внутрішніх справ Карль Блєха проголосив в кінці минулого тижня, що його міністерство, після довшої призадуми, вирішило надати право азилю для двох малолітніх дівчат з Чехо-Словаччини, батьки яких і ще одна сестра втопилися в ріці при переході кордону до Австрії.

Справа 15-річної Стенки і її 3-річної сестрички Віри Пенків валкувались в різних австрійських інституціях довший час, а в кінці опинилася в міністерстві внутрішніх справ, яке, не зважаючи на тиск з Праги і протести чехо-словацького комуністичного уряду, вирішило справу в користь дівчат. Головним мотивом рішення про надання їм азилю було те, що їхні родичі втікали з політичних причин з тоталітарної держави, щоб вони й їхні діти могли жити вільним життям на Заході.

Стенка і Віра правдоподібно переїдуть пізніше до Швайцарії, де живуть приятелі їхніх покійних батьків. Ці приятелі виявили бажання адоптувати обидвбох дівчаток-сиріт.

Справа Стенки і Віри була приводом до численних статтей і коментарів в австрійській пресі, яка притому написала багато правди про життя в комуністичних країнах Східньої Европи.

РІЧНИЦЯ ЛИСТОПАДОВОГО ЧИНУ У КЛІВЛЕНДІ

Клівленд (с.к.). — 66 річницю Листопадового Чину українці Великого Клівленду під проводом Українських Злучених Організацій відзначать в четвер, 1-го листопада, в астродомі св. Йосафата в Пармі. Владика Роберт Москаль з духовенством відправить о год. 7:30 увечері Молебень і проповідуватиме, а потім будуть святкові сходини з апелем, співом хору „Дніпро" і доповідю д-ра Ігоря Цішкевича. В програмі цього святкування вшанують Митрополита Андрея Шептицького в 40-річчя його смерти.

В Чикаго відзначили провідних союзовців

Відзначені союзовці Чикаго з членами Головного Уряду УНС (сидять в першому ряді).

Чикаго. — В часі святкувань 90-річчя Українського Народного Союзу, які відбулися в дні 30-го вересня ц.р., і які дбайливо підготовив окремий комітет, зложений і довголітніх союзових діячів, поруч із врученням сенаторові Чарлзові Персові першої Гуманітарної нагороди УНСоюзу, відзначено у торжественній церемонії ряд активістів УНСоюзу.

Після того, як закінчено відзначування сен. Ч. Персі, слово зайняв головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис, який обіцяв, що УН Союз, найбільша українська організація у Новому Світі, буде далі, як досі, „готова помагати своїм членам, помагати своїй спільноті та українському народові".

Саме за таку поміч членам та спільноті винагороджено цілий ряд союзових активістів Чикаго та округи за їхню довголітню службу в рядах УН Союзу. Кожний з винагороджених одержав окрему плякету.

Відзначеними були інж. Степан Куропась, д-р Роман Смук, Анна Василевська, Василь Семків, Гелен Олек-Скот, Лев Боднар,

(Закінчення на ст. 3)

У СВІТІ

ПОНАД 20 СЛУЖБОВЦІВ різної ранги амбасади З'єднаних Стейтів Америки в Бейруті, покинули Ливан з огляду на безпеку. Терористичні організації, зокрема „оборонці Ісляму' все ще погрожують ЗСА новими самовбивчими атентатами, які вони можуть виконати не тільки в Ливані, але й в інших країнах, зокрема на Близькому Сході. Їхню терористичну діяльність підтримують нелегально, або півлегально деякі країни, зокрема уряд контрольований релігійним фанатиком з диктаторською закраскою аятоллою Хомейні в Ірані. Державний департамент у Вашінгтоні вважав за відповідне зменшити штаб робітників американської амбасади в ливані до приблизно 30 осіб.

ГРУПА КАТОЛИЦЬКИХ ЄПИСКОПІВ, зокрема в Польщі, домагаються від Папи Івана Павла II. щоб він дипломатично визнав Ізраїль. Однак серед ватиканської курії, яка безпосередньо керує справами Католицької Церкви, кружляють поголосики, що дипломатичне визнання Ізраїля є одна справа, а нав'язання дипломатичних зв'язків з Єрусалимом друга. До цієї другої справи дорога ще дуже далека, кажуть втаємничені в ці справи особи.

ФРАНСУА ТРУФФО, відомий і дуже популярний серед французів фільмовий режисер і продюсер помер в неділю, 21-го жовтня ц.р., на 52-му році життя від хвороби пістряка. Французи і багато фільмовиків у світі вважали Труффо за унікальну особу у фільмовій індустрії XX сторіччя.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II канонізував першого в модерних часах еквадорського святого священика і науковця Міґуеля Гебреса Кордеро, який помер відносно недавно, бо тільки 75 років тому. Канонізація відбувалася в базилиці св. Петра в Римі з участю 15,000 вірних, в більшості еквадорців, між ними також дружини президента тієї країни і міністра закордонних справ.

ПОПУЛЯРНІСТЬ КОНСЕРВАТИВНОЇ ПАРТІЇ Великобританії і уряду прем'єр-міністра Маргарет Тачер значно зрослав після виконання Ірляндською Революційною Армією атентату на Тачер під час нарад консервативних провідників 10 днів тому, у якому загинуло чотири особи, а 30 були поранені. Інститути, які займаються опитуванням виборців, заявили, що після атентату аж 45 відсотків британців голосували б за консерватистами, а 33 відсотки за лейбористами. Міністер торгівлі Норман Теббіт, який був поважно поранений під час атентату, став найпопулярнішою особою і хто знає чи він не замінить Тачер на пості прем'єр-міністра в черговій каденції. Інститут Гарріса дав консерватистам 43, а лейбористам 36 відсотків.

В АМЕРИЦІ

ВИЗНАЧНИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ РАБИН Авіґдор Міллер з Ню Йорку видав заклик до американських жидів, взиваючи їх голосувати поголовно на республіканського кандидата. У своєму заклику згаданий рабин каже, що жидівський закон „абсолютно забороняє нам піддержувати політиків, які проповідують гомосексуалізм, нерозбірливі аборти і інші міри, які підміновують моральність і родинне життя". — Рабин Міллер є визначним теологом і міжнародним авторитетом жидівських законів. Свій заклик він схарактеризував не як виборчу агітацію, але як моральну престорогу для своїх релігійних визнавців.

РОБЕРТ МЕКФАРЛЕЙН, голова крайової ради безпеки, заявив на публічному телевізійному виступі, що Президент Роналд Реґен звільнить того чи тих урядовців Сі-Ай-Еи, які були відповідальні за видрукування брошури антисандиністських повстанців в Нікараґуа. Висліди інвестигації мають бути проголошені ще перед президентськими виборами 6-го листопада ц.р. Як відомо, виявлення існування такого підручника дало новий арґумент для демократичних критиків закордонної політики президента Роналда Реґена.

ЛІНКОЛЬН ЦЕНТР, широко відома культурна усанова в Ню Йорку, обходить цього тижня 25-річчя свого існування. Біля 1,200 осіб заплатили по 250 дол. за обід на ціль Центру. З тої нагоди видруковано пропам'ятну книгу. Матеріял для передачі в телевізії і радіо є взятий з 2,000 годин зарекордованих опер і концертів, що включають таких мистців як Іцак Перлман, тенор Лючіяно Паваротті, Бриджіт Нілсcон і інших. За останніх 25 років Лінкольн Центр продав 41,00072 мільйони квитків, що робить його найбільш активною культурною установою в світі.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН, довідавшись про опубліковану брошуру Сі-Ай-Ей, яка дає вказівки нікараґуанським антикомуністичним повстанцям, як боротися і навіть виконувати політичні атентати в Нікараґуа, заявив, що він звільнить негайно з федеральної посади кожного хто був замішаний до справи цього видання. Запитаний кореспондентами чи він має намір звільнити з посади директора Сі-Ай-Ей Вілліяна Кейсі, якщо слідство покаже, що він був замішаний до цієї справи, Роберт С. МекФарлейн, дорадник Президента у справах крайової безпеки, заявив, що під категорією звільнення входять всі особи, кому буде доказано співучасть у виданні.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Хрущов: забутий лідер СССР

Цього місяця минає двадцять років, відколи совєтська олігархія усунула Нікіту Хрущова з керівного місця у Кремлі і зіштовхнула його в політичне забуття, в якому він і помер в 1971 році.

Чи згадують тепер у Москві про цю оригінальну людину, колишнього співробітника і соратника самого Сталіна? Сет Майданс у „Ню Йорк Таймсі" з 15-го жовтня ц.р., пише: „Дня 14-го жовтня 1964 року, коли Леонід І. Брежнєв став першим секретарем компартії, а Алексій Н. Косиґін — прем'єр-міністром, Хрущову наказано виїхати до скромної дачі під Москвою, де, — як пише російський історик Рой Мєдвєдєв, — Хрущов провів тижні в цілковитому отупінні. Його внук мав сказати, що в тих перших тижнях його усунення від влади, „дідо часто плакав."

Протягом тих двадцяти років від його „ліквідації," ім'я Хрущова ніде не згадувалося в офіційних совєтських публікаціях.

С. Майданс пише, що він запитував біля 15 жителів Москви про Хрущова і діставав різні відповіді: похвальні і критичні.

Одначе, — пише кореспондент, — ідеї і спадщина Хрущова живуть в СССР, хоч не зв'язані з його іменем. Його найбільшим ділом була його промова про „десталінізацію," яку він виголосив на 20-му конґресі компартії на початку 1956 року. Як відомо, в 1930 роках і 1940 роках Хрущов був близько пов'язаний зі Сталіном і його політикою, яку тепер гостро засуджено.

Як партійний провідник в Україні, на який то пост Сталін призначив його в 1938 році, Хрущов був відповідальним за безконечні „чистки" партійного апарату. Згаданий кореспондент навіть пише, що Сталін обвинувачував Хрущова в „русифікації України" через усування з важливих постів українців, як вияв його „у льокальному націоналізмі".

Одначе, коли помер Сталін і Хрущов обняв владу в Кремлі, він звільнив мільйони політичних в'язнів; він теж „реґабілітував" тисячі інших, яких він сам, на приказ Сталіна допомагав „ліквідувати".

З його економічних плянів також багато примінено, включно з управлінням „цілинних земель" у Казахстані, що є тепер частиною совєтської аґрикультури.

Хрущов також започаткував совєтські космічні полети, („Восход І"), але тепер про це в Москві ніхто не важиться говорити.

Мабуть найбільше іновацій зробив Хрущов у ділянці совєтської закордонної політики. Він відвідав двічі Америку, підписуючи два нуклеарні договори та встановлюючи „гарячу телефонічну лінію" між Москвою і Вашінґтоном; він встановив відносини із Західньою Німеччиною та полагодив конфлікт з Тітом і Юґославією.

За Хрущова наступив розрив між СССР і Червоним Китаєм, що спеціялісти зараховують до найбільших невдач Хрущова в совєтській закордонній політиці.

Хрущов також „грозив," що Совєтський Союз „дожене і пережене" економічно-індустріяльно Америку, але це, — як знаємо, — був пропаґандивний клич радше як реальний проєкт, в який Хрущов у своїй наївності міг і щиро вірити.

Хрущов широковідомий у світі із-за двох томів його книжки п.н. „Хрущов пам'ятає," що їх перекладено на ряд чужих мов. Також світ не забув його вульґарного жесту, коли під час сесії Об'єднаних Націй Хрущов зняв черевик і бив об стіл, протестуючи проти промови американського представника.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

Олександер Татомир

ПОЛІТИКА І РЕЛІГІЯ

II.

Американська спільнота забезпечує свободу всіх релігій і не фаворизує якогось партикулярного релігійного погляду. Вона остає за висказом Честертона „Нацією з душею Церкви". Даремними є намагання тих, що бажають створити секулярну спільноту з іншими традиціями, як наші власні, — кінчає свої міркування Бравнфілд.

Цінні думки автора доповнюємо деякими важливими вийнятками із статтей видатних журналістів Маркса Люіса, Джека Скелі та Патрика Бюкенена, що появилися в черговому числі „Вашінгтон Інквайрер".

Маркс Люіс у статті п.н. „Моральна сліпота" наголошує, що творці американської Конституції були глибоко релігійними людьми і не побудували стіни між державою та релігією. На це є сотні прикладів. Конґрес починає свої сесії молитвою. Члени Конґресу жидівського походження не бачать в тому ніщо злого, але цей сам привілей відмовляють своїм дітям у школах. Уряд оплачує капелянів для всіх військових формацій.

Ближчим правди є те, що Уряд не тільки не зберігає строгої сепарації Церкви від держави, але й матеріяльно спомагає її. Релігійні організації є звільнені від плачення льокальних податків. З цієї причини ніхто не протестує, бо створювання нагоди для вірних всіх релігій, славити Бога, згідно з їх віруванням, є корисним для народу.

Багато років деякі релігійні організації, як Національна Рада Церков, поширювали ліві погляди в нашому політичному житті. Цій шкідливій практиці починає енерґійно протиставитися динамічний релігійний рух п.н. „Моральна більшість". Це налякало лібералів, а не побоювання, що Президент, чи „Моральна більшість" хочуть обмежити релігійну свободу.

Джек Скелі у статті п.н. „Церковнослужителі атакують Нікараґуа" пише, що Інститут релігії та демократії (IRD) опублікував памфлет п.н. „Сухе фіґове дерево" пера сестри Камілії Малей і о. Роберта Бері, в якому вони закликають американські Церкви припинити допомогу сандіністам, а почати турбуватися їхніми жертвами. Автори наголошують потребу поважної публічної дискусії про ролю релігії в політиці, враховуючи теж міжнародний сектор, бо марксизм і ленінізм є найгрізнішим викликом для демократії. Сьогодні єпископи і церква Нікараґуа ставлять героїчний спротив урядові, який заперечує їм дану Богом свободу. Християни, переслідувані комуністами в Центральній Америці та інших країнах, заслуговують на піддержку всіх, які освідомлюють собі те, що без свободи немає справедливости і миру на землі.

Дволичність лібералів

Блискучий журналіст Патрик Дж. Бюкенен у статті „Ліберальна нетолеранція релігії" стверджує, що ціллю атаків Мондейла на Реґена за його зв'язки з релігійними групами, особливо з фундаменталістами, є налякати їх і завернути до демократичного табору.

Коли єпископ чорних Джемісон, прихильник Джессі Джексона, зареєстрував два мільйони своїх вірних до Демократичної партії, то це схвалюють ліберали, але як Пол Лексолт, провідник правої християнської групи закликає протестантських пасторів, щоб реєстрували своїх вірних до Республіканської партії, то це осуджують.

Як довго пастори і рабини попирали лібералів Мек Ґаверна, Г. Гамфрі і В. Мондейла всі мовчали, але коли дехто з духовенства почав попирати суспільні аґенди Реґена, зараз зчинили крик, що вони мішають політику з релігією і тому повинні зійти з публічної арени.

На запит, що лякає лібералів у правих християн, Бюкенен відповідає: осуд порнографії, яка є дуже люкративним більйоновим бизнесом, осуд телевізійних програм пересичених сексом і злочинами, спротив абортам, вимога повороту добровільної молитви до школи та признання податкових кредитів батькам, яких діти вчащають до релігійних шкіл тощо.

У країні, де є багато різних релігій, не можна встановляти державної Церкви, але це не значить, що релігія не має жадного відношення до школи і прилюдного життя, що вона є тільки особистою справою. Такий погляд є незгідний з духом релігії, з традиціями ЗСА. Хочемо цього чи ні, Божі закони обов'язують нас усіх індивідуально та збірно. Хто заперечує цю правду, той руйнує моральні основи людини, родини, громади і нації.

У часах головокружного розвитку техніки єдино релігійно-моральні принципи можуть бути нормативним чинником і захистити людство перед самознищенням.

Президент Реґен започаткував процес релігійного відродження Америки. Ми, українці, відомі із своїх глибоко релігійних переконань, з радістю вітаємо духову обнову американського громадянства, що серед нього нам, нашим дітям і внукам доводиться жити.

Ол. Зозуля

Путівка в життя

(Роздуми)

„Гомін степів." Таку поетичну назву собі вподобав ансамбль молодих бандуристів, якими керує талановитий музик Юліян Китастий. Та й не тільки керує, він є душею цієї відомої мистецької одиниці, що об'єднує 15 обдарованих молодих людей.

Гомін степів! Скільки в цьому слові поезії, музики, історії, що нагадує нам багатство нашої степової землі, де напереливки співають жайворонки, де перегук перепілки, шелест гаїв де „Туман хвилями лягає..." Саме тут народилась наша пісня, що й досі лунає „Ой, на горі та женці жнуть" чи „Ой у полі нивка".

Із сивої давнини довідуємось, як ішов степовою дорогою сліпий кобзар з поводирем. Ішов од села до села, і був людям вісником, і музикою, і надією-розрадою. Гай-гай, коли це було!

Микола Лисенко, запізнавшись з кобзарем Остапом Вересаєм, прорік: „Вчіться на сірій свитині, на грубій сорочині, на дьохтяних чоботях; там бо душа Божа сидить". Далі композитор нагадує, що: „Народні думи і пісні у виконанні Остапа Вересая — не забава... Їх треба „зберегти для майбутніх поколінь." Справді наша пісня народилась в степах, а „композиторами" були люди в сірих свитинах.

Чи думав Остап, що дорогоцінна бандура перемандрує за океан і посяде чільне місце на американській сцені; що нашу бандуру й пісню слухатимуть і подивлятимуть десятки народів світу? Його пісні стали провідною зорею для новонароджених капель бандуристів.

Коли слухаєш амсамбль „Гомін степів", то складається враження; це є вийнятково згуртовані обдаровані молоді таланти, вишколені музиканти, що глибоко переживають кожне співане слово. Наприклад: „Приїхали три козаки" чи „Ой чоботи, чоботи". Але чи не найбільше враження справляє інструментальне виконання композиції Г. Китастого „Гомін степів." Це справжня симфонія, де переливається десятки милозвучних тонів степової фавни і фльори.

Ансамбль відрізняється, насамперед, від інших тим, що він намагається вбирати живлющі соки свого народу, бачити мистецтво в собі, а не навпаки; що створює власний почерк виконання. І ще. Важливим є те, що виконавці думають, які емоції викликають в слухачів виконання та наскільки лишається в думках суть пісні. Відомо, що по краплині збирається власний досвід, зростання майстерности. Це стверджує те, що окремі бандуристи пробують свої сили в композиторській творчості. Є підстави думати, що невдовзі появляться молоді композитори-бандуристи.

Доречно буде пригадати, як розвивається наша рідна пісня і музика в підсовєтській Україні. Ще не так давно були провінційні молодечі ансамблі бандуристів, Київська капеля бандуристів, капеля „Думка". Сьогодні їх співів не чути, ні на естрадах, ні на платівках. Натомість, появились вокально-інструментальні ансамблі, в яких бандура займає декоративне місце. Такий стан в ансамблях: „Кобзи", „Смерічки", „Чорної рути", „Ватри", „Водограю" і інших.

Коли ми слухаємо пісні цих ансамблів на платівках, то відчуваємо бездушність вперемішку звуків електричної гітари та бій „ударних інструментів". Вже не кажу про репертуар, де є такі „шедеври" совєтської творчости, як:

Безгранічна і єдіна
Нашей родіни земля:
Ето стєпі Украіни,
Ето русскіє поля.

Чи це не глум над українським народом? І цю пісню мусять слухати робітники, колгоспники, молодь і діти. Звісно ж — окупація, поневолення.

Ансамбль „Гомін степів" має велетенське завдання — донести рідну пісню до українського слухача тут і там, засобами грамофонного запису. Ця робота вимагає багато часу і настирливої праці над собою, яка для слухачів непомітна.

Музикознавці кажуть, що кожна пісня має два крила: музичне і поетичне. Це правда, але є третє крило — це ми слухачі, що зобов'язані всебічно допомагати новонародженому ансамблеві, пам'ятаючи, що навіть геніяльні мистці без підтримки завчасно умирають.

Роман С. Голіят

ШМІДТ ПРО СЕБЕ І РОСІЯН

Гельмут Шмідт, колишній канцлер Західньої Німеччини, відповів на ряд пирань, які поставив йому Ґрейґ Р. Вітні, кореспондент „Ню Йорк Таймсу". Це інтерв'ю п.з. „Розмови з Гельмутом Шмідтом" було поміщене 16-го вересня 1984 року в журналі „Ню Йорк Таймсу".

Між іншим там читаємо, що Шмідт був одним з найвизначніших державних мужів нашої доби. Усвідомлюючи загрозу з боку СССР, він, як речник Соціял-демократичної партії, голосував за розміщенням американських ракет на темецькій території, що й було причиною, що він мусів покинути пост канцлера.

Шмідт у своєму інтерв'ю згадав, що колишній президент Картер — гарна людина, але навіть як він колись з кимось договорився, не можна було уповати на це, що він дотримається цього договору. Шмідт теж згадує про бойкот Олімпійських Ігрищ у Москві в 1980 році, який колишній президент зарядив, заздалегідь, не порозумівшись із европейськими партнерами.

Він критично висловився про виборчу систему в З'єднаних Стейтах Америки. Зміна адміністрації, яка відбувається щочотири роки, потягає за собою зміну в цілому дипломатичному корпусі, а це, недобре, бо не дає нагоди мати випробуваних дипломатів.

Брежнєв, будучи гостем Брандта, випоминав німцям їх злочини під час Другої світової війни. Шмідт, відповів Брежнєву, що він про це знає, бо був сім років вояком Вермахту — лейтенантом, але німці також мають на що нарікати, як, наприклад, він згадав, що після триденного бомбардування Гамбурґу, було 50,000 вбитих осіб. Він переконаний, що Брежнєв був умірковaним, з яким, навіть в присутності німців-господарів, Ґромико не годився і сперечався. Шмідт переконаний, що після регабілітації Молотова в Політбюрі взяли верх особи скрайні, неуступчиві і завзяті.

Шмідт радить американцям не зачинати все після „вуйка Йосифа Сталіна", але багато далі перед ним, щоб пізнати справжню історію Росії.

Він стверджує, „що політична поведінка Росії не багато змінилася від часів Івана II, Івана IУ-го, включно з Петром Великим і Катериною, Миколаєм, Александром, Сталіном і Хрущовим. Я думаю, — казав Шмідт, — що це є суміш справді ніколи невдоволючого наступу до експансії, й сильна підсвідома віра, що матушка Росія принесе спасіння світові. Ця ідея спасіння Росією, була в умах російських інтелектуалів XIX сторіччя, ще довго перед комунізмом — „Москва, як третій Рим, після Візантії". (стор. 128.)

Шмідт розповідав кореспондентові „Ню Йорк Таймсу" про минуле Німеччини й своє, аж до моменту свого відходу з посту канцлера, як і пояснив чому він вірить, що тільки ЗСА можуть випровадити світ з економічних криз.

Він переконаний, що росіяни не люблять ген. Ярузельського, як також, що в душі Ярузельський не любить росіян. Ярузельський зробив все так, як собі цього росіяни бажали, дозволивши їм оминути їхню відповідальність. Своєю поставою Ярузельський не допустив до вмаршу червоної армії, щоб вона розправилася із „Солідарністю".

При кінці свого інтерв'ю Шмідт згадав про особисте переживання і свого батька, про той постійний страх, який завис над ними на протязі нацистського режиму.

Його дідо був жидом. „Ми зуміли заховати цей факт перед урядовими чинниками, фальшуючи документи мого батька і мої"... „Мій батько страждав безмірно від постійного страху. Він постійно боявся, що це вийде наверх, а коли нацистський період скінчився, він був цілковито знищений. Я ніколи про це раніше не говорив. Між тими кількома, що про це знають, є кілька ізраїльських приятелів". (стор. 129.)

На запит кореспондента: А Монахем Беґін, який називав вас нацистом, він знав? Шмідт відповів: Беґен, той старий досвідчений ветеран. Він знає.

ЕКОНОМІКА НІКАРАҐУА знайшлася у виїмкових труднощах і керівники тієї країни, прокомуністичні сандіністи, почали за це обвинувачувати З'єднані Стейти Америки, що це, мовляв, вони своєю політичною акцією проти Нікараґуа і економічними бльокадами причинилися до погіршення ситуації. Офіційні речники Нікараґуа передбачають, що брак товарів першої потреби триватиме ще якийсь час, а може навіть кілька років. Вони звернулись до населення країни, щоб воно, „затиснувши пасок", витримало труднощі, бо криза не буде тривати вічно. Політичні спостерігачі кажуть, що нікараґуанське звернення нагадує дещо такі звернення керівників Совєтського Союзу колись і тепер, зрештою кожного року, коли наступає економічна криза чи недостата будь-яких товарів, а такі кризи тривають постійно в комуністичних країнах.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРАЦЯ СПІЛЬНИКІВ

Дня 12-го вересня 1984 року, в щоденнику „Свобода" (ч. 174) появився репортаж авторства Марії Гарасевич п.з. „На Ватрі".

В репортажі, написаному в дуже прихильній формі до „Ватри" та її околиці, дісталися деякі інформації, які вимагають спростування.

Правдою є, що „діло рук" п. Завадівського закарбоване майже в кожній ділянці на оселі „Ватра" і що він своєю наполегливою працею зробив дуже багато для розбудови оселі, але треба сказати і те, що розпочате діло двигнути на 95 відсот-

(Закінчення на ст. 3)

ВИСЛОВИ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА ІЗ ПОСЛАНЬ, ПРОПОВІДЕЙ І ПРОМОВ

У зв'язку із відзначенням 40-го дня відходу у Господню вічність бл. п. Патріярха Йосифа, друкуємо вислови Блаженнішого. Вибірку зробила Дарія Кузик. — Ред.

V.

Закінчення

Тому то був піднесений нами цей голос на II Ватиканському Соборі, бо задля воєнних умовин він притих, хоч завжди був живий і в Україні і на поселеннях!...Жадного патріярхату не творив ні Собор, ні Папа, але їх признавали, як було з Патріярхом Антіохійським, олександрійським, царгородським, єрусалимським та іншими на Вселенських Соборах. Створені латинські патріярхати на Сході, крім єрусалимського не вдержалися. Відомо, як поставали патріярхати у Московії, Румунії, Сербії, Болгарії і Македонії. Національна Церква і держава проголошувала їх, а інші, навіть Папи Римські, їх зчасом признавали.

...поминати Патріяра самі вірні почали по цілому світі, навіть за залізною заслоною! Чому? Бо то є рятування себе від загину. Як ви будете покусковані в кожному краю, то вас з'їдять, ви зникнете серед великого моря. Але як є свідомість єдности, то це вже важко: одні одних піддержують. Так само в Україні... В тюрмах і ляграх усі казали: ми ще не пропали, там іще живе народ і Церква — значить тут (на волі). А як воно у вас не живе, дорогі браття і сестри, о тоді вже буде зле. Там держаться з усіх сил. Скільки паде, скільки тих трупів, а все таки держаться. Треба, щоб і ви тут у вигодах, ситі, вбрані, возрадувані зберегли те, що є конечне для народу. То не є ніяка амбіція патріярхату, то є конечність національна і конечність Церкви. Нині одинока Церква, що нас держить... Одинока Церква! Тепер же ж як та Церква не буде шанована й цінена в своєму патріярхаті, то ми падем...

Наша Церква... існує вже як патріярша Церква! Статус патріяршої Церкви є єдиною можливістю відгородити християнське життя в Україні, відсепарувати себе раз назавжди від московської патріярхії і усунути трагічну у наслідках переяславську угоду. Патріярший статус стане заборолом перед зазіханнями московської патріярхії і перед включенням нашої Церкви у латинську. Цей патріярший статус існує, ми його здобули і з ним ідіть відважно у нашу майбутність з Божим благословенням.

Посвячення Собору Святої Софії в Римі — це бажання дати діяспорі символ для єдности, що збирав би всіх в розсіянні сущих... На сторожі цієї єдности і єдиномислія... стоятиме наш Патріярхат, як об'єднуюча сила всіх українців. З цього не можемо зректись, бо наш патріярхат — то історична наша правда, то законна наша сила основана на східньому церковному праві, богословії і постановах Другого Ватиканського Собору. З цією правдою ідемо відважно вперед, пригадуючи слова Шевченка: „В своїй хаті своя правда і сила і воля".

З нашого боку заявляємо і також запевняємо вас, що не уступимо в нічому, що відноситься до оборони існування, ідентичности і прав Української Церкви і нашого народу. Зробимо також усе в нашій силі, щоб сприяти щирому й чесному екуменічному діялогові, в якому визнається нас як Помісну Церкву і визнаються наші права і правду.

Впродовж мого життя аж по сьогодні трудився я і далі працюю, щоб здобути визнання патріярхату для нашої Церкви. Патріярхат, видіння ваших віруючих душ, стався для вас вже живою дійсністю. Таким він для вас хай залишиться в майбутньому! Моліться, як дотепер, за Патріярха Київсько-Галицького і всієї Руси, а в майбутньому — хай і безіменного чи невідомого. Прийде час, коли Всемогучий Господь пошле його нашій Церкві і об'явить його ім'я. Але наш патріярхат існує! За ним вже чотириста років змагань, за ним вісім років дійсности, перед ним тільки визнання Апостольського Римського Престолу.

Перемога Христа є безсумнівним запевненням нашої остаточної перемоги на тернистому життєвому шляху. Христос не усунув терпінь і хрестів для людей на землі, але за їх несення і перенесення святочно прирік славний кінець і високу нагороду. Життєвий шлях кожної людини від дитинства до пізньої старости не вистелений квітами, але колючками! Не пощадив їх Господь нашій Церкві і нашому народові впродовж цілої історії, зокрема в останньому столітті... Тернистий шлях з преважким хрестом простелився перед нашою Церквою і народом. Тисячі священиків, монахів і монахинь та вірних християн — синів і дочок нашого народу, ісповідників і ісповідниць понесло мученицьку смерть, наповнило тюрми, пішло на вигнання і коротало свій ісповідницький вік, заливало кров'ю і стелило кістьми свою дорогу. Рушив і потягнувся довжезний похід страдаючого народу до наших днів зі своїми архиєреями і духовенством на чолі.

... Український народе, стань уже раз собою! Позбудься своєї вікової недуги сварів і чварів, вислугування чужим, підлещування і пониження, бо на встид і сором не бракує їх й нині в наших національних і церковних провідних кругах. Отрясися зі своїх вікових недостач, стань на свої ноги в Україні і на поселеннях!.. Народе, піднеси свою голову, випростуй свої руки...

Український народе! Покажи свою силу і вдячність, бо шануючи своє минуле, ти ростеш у своїй могутності і славі!

Нехай просвічує нам нашу дальшу путь в єдності і єдиномислії дух Отців наших — рівноапостольського Володимира нашого хрестителя, дух Йосафата і Рутського, дух Митрополита Андрея...

Нехай буде ім'я Господне за все. Нехай не пом'яне лиходіями того, що лукавого зробили. Прощаю від серця всім, що мучили і в'язнили мене, що замикали уста мої і забороняли благословити дітей Божих. Нехай Бог простить їм за невіжество і невірство їх.

Нехай винагородить всещедрий Господь усім тим, що помогли мені сповнити волю Божу і мої Богом дані обов'язки. Нехай труди нас усіх для слави Божої враз із терпіннями братів наших будуть світлом для світу і для поколінь наших.

... Будьте моїми послідовниками! Бережіть спадщину, яку я одержав від моїх світлих попередників. Бережіть її. Не віддайте її в руки лукавих людей! Не сплямте її чужиною! Перенесіть її ненарушеною у вільну нашу Церкву, у вільну нашу Україну.

Ці слова хай будуть для вас висловом моїх поучень, піднесення на дусі і моєї любови до вас, моє духовне стадо, мій дорогий український народе, якого я є сином і якому я старався ввесь свій вік служити.

Нехай всемогучий Господь благословить тебе, український народе, за твою любов до Бога, до своєї віри і до рідної Церкви.

Кінець.

КРУЖОК МАТЕРЕЙ
при українській католицькій школі св. Ів. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

влаштовує

ОСІННЮ ЗАБАВУ з ВИГРАШАМИ

в суботу, 10-го листопада 1984 р., год. 9-та веч.
в руханковій залі при 764 Sanford Ave., Newark, N.J.

Оркестра: **„Хлопці зі Львова"**

Вступ: дорослі — $10.00, молодь — $5.00.
Столики замовляти в **п. Галі Мандзій — (201) 964-6667**
Розігравка — 10-та год. веч. Смачний буфет

Ввесь дохід призначений на потреби школи.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК)

запрошує на

Ювілейну Зустріч-Бенкет
з нагоди 40-річчя існування і діяльности

Бенкет відбудеться

в суботу, 27-го жовтня 1984 року
в авдиторії Менор Джуніор Коледжу на Факс Чейсі, Па.

Коктейл — год. 6-та, вечеря — год. 7-ма веч.
Ціна квитків: одиниця 25 дол., подружжя 40 дол., студенти 10 дол.

Якщо Ви, через недогляд, не одержали запрошення, то телефонуйте негайно до бюра ЗУАДК-у на ч. (215) 455-3774, або зайдіть особисто до бюра при 1319 West Lindley Ave. (9 ранку до 1 по пол., а в п'ятницю 3 по пол. до 7 веч.).

ПОМОЖІТЬ ДОПОМАГАТИ СЕСТРАМ І БРАТАМ!

Джерзі Сити й околиця!

В неділю, 11 листопада 1984 р., о год. 3-ій по пол.
в залі Українського Народного Дому
при Фліт і Овкленд Аве., ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету УНСоюзу НАДГУДСОНСЬКОЇ ОКРУГИ

до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делеґати наступних Відділів:

з Джерзі Сити: 25, 70, 170, 171, 270, 275, 286 і 287; з Байон: 213 і 281.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь УЛЯНИ ДЯЧУК, головного касира УНС
4. Схвалення організаційного пляну праці на останній місяць цього року
5. Внески, запити і закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Володимир Сохан, головний секретар УНС
Уляна Дячук, головний касир УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Володимир Білик, *голова*

Осип Зубрицький, *секретар* — **Меланія Мілянович**, *касир*

В Чикаґо...

(Закінчення зі стор. 1)

Софія Оріх, Богдан Вовчик, Петро Питель, Михайло Остап, Юлія Ґуєлик, Степанія Кочій, Петро Врублівський і Марія Скебало.

Цілою імпрезою, яка пройшла з великим успіхом, займався комітет, що його очолював відомий союзовий активіст Іван Ґавалюх, а йому допомагали: Левка Паньків, Едвин Блідий, голова Округи Михало Ольшанський, Петро Ґут, Роман Припхан, Степанія Лісович, Ольга Бережан і почесний член Степан Куропась.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Рочестер, Н. Й. *Рочестер, Н. Й.*

В суботу, 3-го листопада 1984 р., год. 4-та по пол.
в залі Українського Народного Дому
при 831 Джозеф Авеню, РОЧЕСТЕР, Н. Й.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС в РОЧЕСТЕРІ, Н. Й.

в яких повинні взяти участь Відділові Урядовці, члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні Делеґати наступних Відділів:

36, 66, 89, 217, 285, 289, 316, 343, 367, та 437

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь УЛЯНИ ДЯЧУК, головного касира УНСоюзу
4. Обговорення осінньої організаційної кампанії.
5. Внески, запити і закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Уляна Дячук, головний касир УНС
Володимир Гавриляк, головний радний УНС

Після зборів ПЕРЕКУСКА

Константин Шевчук, *почесний голова* — **В. Гавриляк**, *голова*
Микола Лилак, *касир* — **Дмитро Пристай**, *секретар*

Увага! Бостон й околиця! Увага!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу стейтів Массачусетс і Мейн

повідомляє, що

в неділю, 11-го листопада 1984 року, год. 12:30 по пол.
в залі Української Католицької Церкви
при 148 Форест Гілс вул., ДЖЕМЕЙКА ПЛЕЙНС, Масс.

відбудуться

ЮВІЛЕЙНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

в яких зобов'язані взяти участь усі члени Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати і Відділові Урядники таких Відділів УНС:

178 в Манчестер, 181 Топшан, Мейн, 224 Сейлем і 238, 307, 374 в Бостоні

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття
2. Ювілейна доповідь д-ра ІВАНА ФЛИСА, головного предсідника УНС
3. Висвітлення фільму УНС „ЗА СТЕРНОМ ДОЛІ"
4. Обговорення організаційних справ Округи
5. Схвалення пляну праці на останні місяці року
6. Запити, внески, побажання і закриття зборів

У зборах візьме участь

д-р Іван Флис, головний предсідник УНС

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ УНС

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

Вшановуючи світлу пам'ять померлих дорогих осіб, на українські студії в Гарвардському університеті пожертвували:

Марія Бішко — $1,000 в пам'ять чоловіка бл. п. ІВАНА БІШКА.

Микола і Надія Кунинські — $1,000 в пам'ять БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІЯРХА ЙОСИФА.

Корнелія Кучма — $1,000 в пам'ять брата бл. п. МИРОСЛАВА КУЧМИ.

Марія з Когутяків Гладка з мужем інж. Орестом, інж. Ярослав Когутяк з дружиною Тересою та донею Анею Гук з дітьми — $1,000 в пам'ять брата бл. п. НЕСТОРА КОГУТЯКА.

Д-р Юрій Крижанівський — $200, Михайло Білозір, Ірена і Орест Ґафтковичі, Анізія і Василь Мандзії — по $100, Маґда і Нестор Кольцьо — $25, Ляля і д-р Ераст Гафтковичі, Анна Капітан, Юрій Кузів — по $20, Люба і Любомир Білики, Людмила й Ілля Демиденки, Мелянія Дмитрів, Борис Губка, Євгенія і Володимир Кольцьо, Ігнатій Кволик, Ольга і Михайло Малинівські, Галина і Мирон Тицькі — по $10, Юліян Кушнір, Марко Лонкевич — по $5 в пам'ять бл. п. БОГДАННИ ТАРНАВСЬКОЇ.

Наталія Каменецька — $100 у світлу пам'ять брата бл. п. ЛЮДВИКА СТРІЛЬЧУКА, колишнього УСС-а і старшину УГА, в сороковий день Його смерти.

Софія Ліщинська — $100 в пам'ять чоловіка бл. п. ОСИПА ЛІЩИНСЬКОГО, в десяту річницю Його смерти.

Відділ СУК „Провидіння" в Ансонії, Конн. — $100 замість квітів на могилу Первоієрарха УКЦеркви БЛАЖЕННІШОГО КАРДИНАЛА ЙОСИФА.

Марія Андрусяк — $100 в пам'ять мужа бл. п. д-ра ІЛЛІ АНДРУСЯКА.

Дарія Дудра — $100 в пам'ять мужа бл. п. д-ра МИХАЙЛА ДУДРИ, в другу річницю Його смерти.

Ярослав і Мирослава Зубаль — $100 в пам'ять св. п. НЕСТОРА КОГУТЯКА.

Ярослава Кукіль з родиною — $100, інж. Богдан і Христина Балко, Іван і Дарія Скіра — по $50, Марта і Павло Стейті, д-р Михайло й Іванна Яцух — по $30, Стефанія Балко, проф. Михайло і Галина Воскобійники, Катря Гадзевич, Надія Гафткович, Ігор і Уляна Грині, Павло і Анна Крамар, Анна Олексишин, д-р Юрій Остапюк, д-р Ярослав й Ірина Остапюки, Пластприят — Гартфорд, Андрій Пришляк, Олександер і Анна Пришляки, Микола і Анна Радовичі, Євген і Стефанія Сиротюки, Олександер і Марія Сокіл, Осип і Володимира Теслюк, Роман Хаджай, Ірина Чайковська, Андрій і Марія Чорняк — по $25, Олег і Люба Кінах, Мирон і Христина Мельники, Петро і Стефанія Пришляки, Зенон і Віра Салевичі, Володимир і Євгенія Саляк, Володимир і Стефанія Стасишин, Теодор і Ольга Цвик, Богдан і Віра Ціропалович, Іван Чернига, Олександер і Роза Шендюк — по $20, Євдокія Стельмах, Лідія Фіцалович — по $15, Фалина Баландюк, Володимир і Ірина Балко, Михайло Гарасимів, Віра Захарієсевич, Петро і Євгенія Ковальські, Мирослава Кузьо, Володимир і Ірина Левські, Мирослава Солук, Анастазія Висоцька-Шаркевич — по $10, Юрій і Ольга Жевко, Николай Москаль, Нелі Федеркевич, Василь і Надія Федитник — по $5 в пам'ять бл. п. ІВАНА КУКІЛЯ.

Д-р Осип і Галина Тимочко — $100, д-р Лев і Алла Тарабан — $50, д-р Юліян і д-р Мирослава Залісняк — $30, Сергій і Марія Гейзлер, Роман і Лариса Коваль, Павло і Надія Хорошилов — по $25, Олекса і Леокадія Скібіцькі — $20, Андрій і Надія Омельченко — $15, Роман і Галина Боднар, Артем і Ольга Корнієнко — по $10 в пам'ять бл. п. проф. д-ра ПАВЛА ГРИГОРОВИЧА ШУЛЄЖКА.

Ігор і Ольга Чмоли — $50, Український Культурний Клюб — Алден, Па. — $10 в пам'ять бл. п. д-ра РОМАНА ТОПОЛЬНИЦЬКОГО.

Лідія Одежинська — $50 в пам'ять родичів бл. п. АНАСТАЗІЇ і АНДРІЯ РУБЧАКІВ та брата бл. п. МИХАЙЛА РУБЧАКА.

Мґр. Володимир і Марія Петришини — $50 в пам'ять св. п. ЮЛІЇ ПОБІГУШКИ.

Д-р Микола Дейчаківський, Василь Лагошняк — по $50 в пам'ять св. п. д-ра ВОЛОДИМИРА ІВАНОВИЧА.

Осип і Марія Бадинські — $50 замість квітів на могилу бл. п. СЕМЕНА ЗАВАДІВСЬКОГО.

Оксана і Роман Трешньовські, Анна Рощаковська — $50 замість квітів на могилу вуйка бл. п. інж. МИРОСЛАВА КОЛТУНЮКА.

Софія і Роман Терлецькі — $30 замість квітів на могилу св. п. д-ра ЯРОСЛАВА Л. БИЧКОВИЧА.

Дарія Билова — $30 замість квітів на могилу св. п. ІВАННИ ФЕДІВ.

Ярослав Цюк — $30, інж. Олекса Скробко — $25 замість квітів на могилу св. п. ДМИТРА ЮРЧИШИНА.

Ганна і Володимир Смага — $25 замість квітів на могили батьків бл. п. ГРИГОРІЯ і ГАННИ СМАГА та батька бл. п. ІВАНА ДУМКИ.

Нестор Когут — $25 в пам'ять бл. п. д-ра АНТОНА ЖУКОВСЬКОГО.

Д-р Іларіон Калиневич — $25 замість квітів на могилу бл. п. ОЛЕНИ БЛАВАЦЬКОЇ.

Микола Кавка, Ольга Савчук — по $25, Лев Пришляк — $20, Ольга і Ярослав Дужі — $15 замість квітів на могилу бл. п. д-ра ІЛЛІ АНДРУСЯКА.

Марія Хархаліс — $20 в пам'ять товаришки бл. п. ОЛЬГИ ЧОПИК РУДНИЦЬКОЇ.

Марія Омецінська — $10 в пам'ять товаришки бл. п. ЛЮБИ НІМЦІВ.

Володимир Бориськевич, Прокіп Ніцьпонь — по $10, Тарас Барабаш, Мєчислав Кведло — по $5 в пам'ять св. п. РОМАНА ЮШКЕВИЧА.

Дякуючи жертводавцям за пожертви линемо до Господа з молитовним проханням, щоб дарив Померлих вічним спокоєм і радістю.

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

Праця...

(Закінчення зі стор. 2)

ків виключно власними силами він не мав змоги.

На запущеній 100-акровій площі зі старим житловим будинком, який вимагав великого ремонту, та знищених сільськогосподарських будинків, які треба було усунути, виросла відпочинкова оселя „Ватра" в нинішньому виді, завдяки фінансовій і іншого роду допомозі спільників, включно з фізичною працею приятелів „Ватри", які своїми позичками допомагали Управі розбудовувати оселю, а зокрема треба відмітити, що в рості „Ватри" відіграли також немалу ролю гості, які, не зважаючи на недоліки оселі, своєю присутністю в літньому сезоні оживляли „Ватру".

Твердження в репортажі, що панство Завадівські є фактичними власниками оселі „Ватра" не відповідає правді, бо тверда дійсність каже, що без капіталу спільників, який працює для „Ватри" по нинішній день, панство Завадівські не мають спроможності самостійно удержати оселю в своїх руках.

С. Шологан,
один з основників і довголітній член Управи оселі „Ватра".

ПОНАД 9,200 РОБІТНИКІВ і членів автомобільної спілки вийшли на штрайк у відомій фабриці Мек Тракс в Пенсильванії, Меріленді і Ню Джерзі. Переговори, які почалися ще 13-го серпня ц.р. не зуміли погодити робітників і власників фабрики.

В ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої МАМИ, БАБУСІ І ПРАБАБУСІ

бл. п.

МЕЛЯНІЇ СНІГУРОВИЧ
зі СТАВНИЧИХ

відправляться

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

у таких церквах:

св. Арх. Михаїла у Гартфорді, Конн., 27-го жовтня 1984 року;
св. Сергія і Вакха в Римі
і в Едмонтоні, Альберта, Канада.

Просимо про молитви за спокій душі Покійної.

РОДИНА

Український Термінологічний Центр в Америці

висловлює свій глибокий жаль з відходом у Вічність 12-го жовтня 1984 р. в Ню Йорку

бл. п. інж.

Степана Ю. Процюка

довголітнього члена Управи УТЦА, науковця та борця за збереження й розвиток української науково-технічної мови.

Сердечне співчуття складаємо Дружині та Родині Покійного.

УПРАВА УТЦА

Ділимося сумною вісткою,
що в п'ятницю, 12-го жовтня 1984 року відійшла у Вічність,
після тяжкої недуги на 86-му році життя
наша Найдорожча
МАМА, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ТЕТЯНА ГАЙДУКЕВИЧ
з дому ПШИНИШНЯК

народжена 26-го січня 1899 р. в селі Рудники, Підгаєцького повіту, Україна.

ПАРАСТАС відбувся в неділю, 14-го жовтня 1984 р., о год. 6-ій веч. в похоронному заведенні Бровн у Флінті, Миш.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 15-го жовтня ц. р. в церкві св. Володимира у Флінті, Миш.

Горем прибиті:

сини:
ГРИГОРІЙ
д-р БОГДАН з родиною
АНДРІЙ з родиною

дочки:
МАРІЯ КЛИМКІВ з родиною
АННА ДРОЗД з родиною

Вступайте в члени УНСоюзу!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу у Вілкс-Беррі, Па.

повідомляє, що

в суботу, 3 листопада 1984 р., год. 2-га по пол.
в домі Катерини Лукач
при 835 Н. Пенна Ав., Вілкс Беррі, Па.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

ПОРЯДОК НАРАД

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь СТЕПАНА ГАВРИША, головного організатора УНС
4. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року
5. Внески, запити і закриття зборів

У зборах повинні взяти участь Відділові урядовці, конвенційні делеґати та члени наступних Відділів:

Нентікок — 29, 319; Бреслав — 30; Вілкс Беррі — 99, 223, 278, 282; Едвардсвилл — 169; Сейр — 236

У зборах візьме участь —

Степан Гавриш, головний організатор УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Роман Дяків, *почесний голова* — **Василь Стефурин**, *голова*
Іван Блищак, *секретар* — **Катерина Лукач,** *касир*

В тяжкому смутку повідомляємо Родину, Друзів і Знайомих що в ранніх годинах, в понеділок, 22-го жовтня 1984 р. по короткій і важкій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни, упокоївся в Бозі

наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО І ДІДУСЬ

бл. п.

ВОЛОДИМИР КНИШ

народжений 19-го листопада 1911 р. в Золочеві, Україна.

ПАРАСТАС відбудеться в середу, 24-го жовтня 1984 р., в год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Hines and Rinaldi, 11800 New Hempshire Ave., Silver Springs, Md.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в четвер, 25-го жовтня, о год. 9-ій ранку Служба Божа в тому ж заведенні, а опісля ПОХОРОН в год. 1-ій по пол. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому горю:

дружина — АПОЛЬОНІЯ-ПОЛЯ
дочка — МАРТА БАЗАРКО з чоловіком НЕСТОРОМ
син — РОМАН з дружиною ЛЮБОЮ
внуки:
ДАНИЛО І ДІЯНА БАЗАРКИ
РОМАН мол. І МАРКО КНИШІ
сестра — ГАЛЯ з чоловіком МИКОЛОЮ ГОШОВСЬКИМ і сином БОГДАНОМ
Ближча і дальша Родина

Замість квітів просимо складати пожертви на викінчення українського католицького собору св. Родини у Вашінґтоні, Д. К.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

запрошує своє Членство й Українське Громадянство взяти участь у

НАУКОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ
на пошану св. п. Блаженнішого

ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

що відбудеться в неділю, 28-го жовтня ц. р., о год. 4-ій по пол.
у домі НТШ, при 63 Четверта Авеню, між 9-ою і 10-ою вулицями **в Ню Йорку, Н. Й.**

В програмі конференції виступлять з доповідями:

о. д-р ІВАН БІЛАНИЧ .... „Богословські твори Блаженнішого Патріярха Йосифа"
проф. ВАСИЛЬ ЛЕНЦИК „Отець д-р Йосиф Сліпий — професор і ректор Богословської Академії у Львові
проф. ЛЕОНІД РУДНИЦЬКИЙ ..... „Образ Блаженнішого Патріярха Йосифа у літературі"
Предсідник .... д-р ЯРОСЛАВ ПАДОХ

Управа НТШ у ЗСА

Помер...

(Закінчення зі стор. 1)

цьому стейті він був священиком церкви в Кліфтон Гайтс, згодом організував нову парафію в північній частині Філядельфії, а потім служив священиком в катедрі Непорочного Зачаття в Філядельфії. У вересні 1962 року отець П. Липин був призначений парохом церкви в Честері.

В 1982 році за його довголітню, повну посвяти працю у Христовому Винограднику та на ...адській ниві Папа Іван Павло II на прохання архиєпископа Мирослава Любачівського наділив його титулом почесного папського шамбеляна.

24-го квітня 1983 року парафіяни церкви Св. Духа влаштували святочний бенкет для відзначення золотого ювілею служіння о. П. Липина.

Похорено отця Липина в понеділок, 22-го жовтня, на українському католицькому цвинтарі Св. Марії в Факс Чейсі, Па.

Замість квітів на свіжу могилу пожертви можна складати на будівельний комітет нового храму Св. Духа.

Епархія Парми вшанувала пам'ять Патріярха Йосифа

Парма, Огайо (с.к.). — У співпраці Українських З...чених Організацій з катедральною парафією св. Йосафата в епархії Парми офіційну жалобу по смерті Патріярха Йосифа закінчено 16-го жовтня врочистістю в астродомі в Пармі, що складалася з двох частин: релігійної і світської.

Владика Роберт Москаль разом з 18-ти священиками відправив Панахиду і проповідував. Жалібні сходини ві... голова УЗО ... В. Л...цький ... доповідав сен...р патріярхального руху, член Управи УПСО ред. Р. Данилевич, а С. Бура деклямувала вийнятки з „Мойсея". Гурт дітей з парафії Покрови проспівали з бандурою пісню „На Сибірі" і поклали вінок перед портретом Патріярха Йосифа. На закінчення висвітлено прозірки з похорону в Римі, зроблені і пояснювані інж. І. Кашубинською. В залі була виставка вісток у пресі про смерть Патріярха із збірки С. Кікти.

Панахиду співав катедральний хор під кермою Є. Садовського.

ПРЕДСТАВНИКИ КРАЇН ОПЕК, експортерів нафти, переважно міністри нафтової промисловости, почали з'їжджатися до Женеви, Швайцарії, на чергові наради, які формально мають розпочатися в понеділок, 29-го жовтня. Головною темою нарад буде тим разом справа зниження цін на нафту, що вже започаткувала вводити Великобританія, Норвегія, Алжир, та інші країни. Щоб не вводити ...су в цій ділянці, керівники ОПЕК рішились на приспішення скликання чергової наради, щоб не допустити до конкуренційної „війни" між продуцентами. У зв'язку із спадом цін на цей продукт, треба сподіватися в недалекому майбутньому зниження цін на нафтові продукти, в тому числі на бензину і оливу для огрівання домів.

МІСЬКИЙ УРЯД НЮ ЙОРКУ потягає до карної відповідальности 23-ох власників мешканевих будинків за це, що вони не огрівали тих будинків минулої зими і тим спричинили непотрібні невигоди мешканцям. Мешканевий комішенер Антоні Глідман, сказав, що останньої зими його бюро одержало 353,160 зажалень на брак огрівання і що місто мусіло видати 5 мільйонів долярів на конечні направи, що нормально повинні бути полагоджені власниками мешканевих будинків.

18-ий Відділ СУА вшанував 100-річчя УЖР

У неділю, 7-го жовтня ц.р. місця великої залі середньої школи в Клифтоні, Н. Дж., були заповнені вщерть. На сцену вийшла молода союзянка 18-го Відділу ім. Марка Вовчка і бадьорим голосом, добірною українською мовою привітала присутніх. Пояснюючи програму вечора „Мандрівка по Україні", особливо підкреслила причину її. Причина заслуговує на вельми велику увагу, це бо вшанування сторіччя жіночої організації, заснованої Наталією Кобринською в 1884 році. З того часу Союз Українок є спільним знаменником усіх стремлінь до волі України національно-свідомих українок, без різниці на територіяльну і церковну приналежність чи й політичне переконання.

Із неабиякими гордощами я прислуховувалася до кожного слова молодої союзянки Оксани Кордуби, бо це колишня моя учениця Школи Українознавства в Пассейку. Та не лише колишня Сяня, була ще й колишня Муся Мочула, Ліда Дяченко. Багато колишніх учениць було на залі. У кожної з них вже й своє дитя, чепурно вдягнуте, володіє українською мовою. Значить не розплилися на хвилях неукраїнського довкілля наші учениці. Пішли слідами своїх матерів, прикладних союзянок, щоб понести в грядуче всі скарби культури, звичаїв й традицій, привезених матерями й бабусями. Тож зрозуміли молоді союзянки 18-го Відділу й приготували програму, щоб нею належно відзначити 100-річчя праці жінок українок, що нераз у невідрадних обставинах, зумовлених окупантами, незламно йшли вперед, з вірою в краще майбутнє.

І ось „Мандрівка по Україні", провідником її був Стефан Татаренко. Полинула наша туга в Україну, жадно вдивлялися очі в краєвиди рідної землі, що аж надто коротко прозірками з'являлись. Не одні з нас на залі побачили цю частину землі України, де перші кроки на шляху життя прокладали, де юні мрії крила розгортали...

Побачили ми Полтавську, Волинську, Карпатську, Галицьку, Буковинську області, і Полісся, і Лемківщину, і вкінці Київ. Мов окрилені юні танцюристи балету „Чайка" із своїм добірним хореографом Орестом Русинком виконували танки питомі кожній області України зокрема.

Хор „Промінь" вгощав нас приємною милозвучністю репертуару на вишуканому поземі. Під дириґентурою Богданни Волянської виконання пісень ансамблю „Промінь" добірністю своєю зворушувало не одних на залі.

І дві солістки збагатили програму вечора, при звуках бандури. Ліля Опанащук і Оля Ходоба заспівали жартівливу пісню.

А Богдан Андрусишин („Данчик") полонив увагу своїм сантиментальним і патріотичним репертуаром та мякістю голосу при акомпаньяменті гітари. Відтак Юліян Китастий вюнкістю пальців по струнах бандури зумів мельодією пісні й торкнути об струни душі.

На довго залишиться той вечір незабутнім, бо всі виконавці його — це наша молодь, СУМА, Пласту, матерів союзянок. Здала іспит мати українка — її діти знають хто вони. Вкинуте зерно 100 років тому Н. Кобринською — заколосилось. І велика пошана до всіх провідників, що вдержують нашу молодь у дусі прадідівської культури.

Чисельна кількість виконавців у „Мандрівці по Україні" дає причину на віру, що й мова наша не буде призабута, бо танцю й не-українець може навчитись, але тільки рідна мова це бездонне джерело української „сім'ї".

Ірина Дибко

Цілоденна школа св. Миколая в Чикаго

З нагоди торжественного відкриття релігійно-обрядової виставки, яку влаштувало Товариство „Благовіщення" парафії св. о. Миколая напередодні величних святкувань 1000-ліття християнства в Україні Владика Інокентій, ЧСВВ, виголошує святкове слово. У почесній стійці — Р. Назаревич і М. Куляс. На передньому пляні частина виставки чудотворних ікон із збірки Лесі Шпиталь.

24-го травня ц. р. в Чикаго відбулася історична подія: банк „Певність" організував нам щось, чого ми ніколи не бачили — справжній симфонічний концерт української музики в оперному театрі.

Цим банк „Певність" мав на меті відзначити 20-ліття свого існування і допомогти цілоденній школі св. Миколая, призначивши весь прибуток із вступів на цю школу. Число учнів зменшується, а одною з причин є те, що деякі батьки не мають змоги платити. Потрібно помочі.

І ось, близько 2,000 наших людей прийшли з радістю послухати цього унікального концерту і заразом підтримати школу.

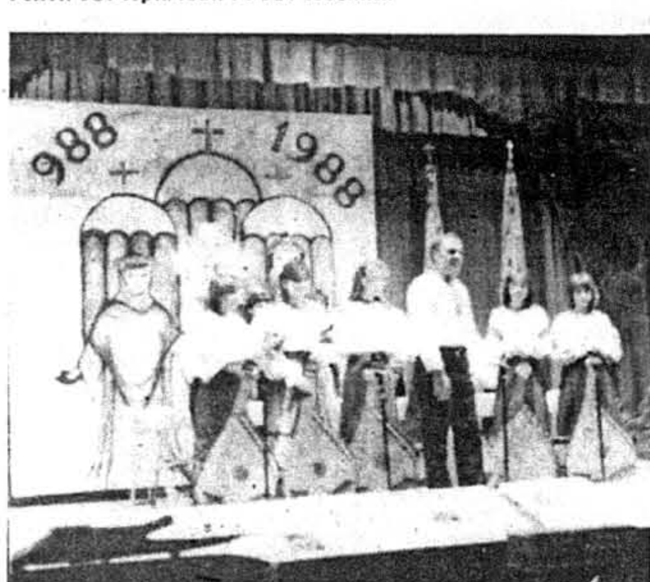
Заходимо в оперу, дають нам програмку концерту. Сідаємо, розгортаємо цю програмку, а з нею хлюпнуло на нас радістю та гордістю: перша половина програмки по-українськи, а друга по-англійськи. Це ж так рідко буває. Слава і шана банкові!

Піднімається завіса — на сцені канадський хор і американська оркестра. Виходить на сцену широкоплечий козак-дириґент В. Колесник і почалося. Полилися рідні звуки нашого Лисенка йде увертюра до опери „Тарас Бульба". Ми є свідками великого досягнення, ми слухаємо в Чикаго симфонічний концерт нашої музики. Цього нам не забути. Слухаємо, насолоджуємося. Піднесений зворушливий настрій виопуклює шляхетність цього діла: прибуток на єдину цілоденну школу. І поплили думки до цієї школи.

Хор ім. Митрополита Андрея Шептицького виконує композицію А. Гнатишина „Слава Володимирові", дириґенти Ю. Яримович і Ю. Позняк.

Пригадалася недавня релігійно-обрядова виставка, яку влаштувало Товариство „Благовещення" при парафії св. Миколая напередодні величного ювілею хрищення Руси-України. Концерт з нагоди урочистого відкриття виставки відбувся 7-го квітня ц. р. На цьому концерті святкове слово мав Владика Іннокентій, ЧСВВ; був виступ збірного хору ім. Митрополита Шептицького, де входять катедральний хор „Славута", дириґент Юрій Яримович та хор св. Йосафата, дириґент Юліян Позняк; деклямації молоді; юні бандуристи ОДУМ-у, мистецький керівник О. Пошиваник, молодечий Крилос з парафії свв. Володимира і Ольги, дириґент Петро Ґаладза, та студенти (колишні учениці школи св. Миколая) вищих шкіл, що „обплели" нас,

Ансамбль Юних Бандуристів ОДУМ, мистецький керівник О. Пошиваник, своїм виступом викликав радість у слухачів.

У строях із різних частин України студентки вивели в'язанку гагілок, якими ввели присутніх у сиву давнину України.

публіку, прекрасним хороводом з гагілками; вони обійшли двічі всю залю поміж публікою, співаючи. Це справило незабутнє враження. Ми були уявою в Україні, в сивій давнині. А віночком до цього всього — виставка, що розмістилися по стінах довкруги.

Все це оживає тепер в пам'яті та переплітається з величними звуками концерту. Вчуваються слова Сестри Марії, директорки школи: „...Чи ми допустимо до того, щоб ця школа замовкла до знаменної дати 1988?!" Мабуть всі, хто були на цій виставці та інших святкуваннях у цій школі, скажуть: „Ні!"

І багато інших чудових виступів пригадується.

Робиться це все під зичливим благословенням Владики Іннокентія. Того Владики-патріота, що завжди і всюди зі своїми людьми. Від нього дуже багато залежить загальний напрям діяльности школи та її обличчя.

Надхнені цим шляхетним вчинком „Певности", радіючи, що хтось нарешті звернув увагу на освіту, на школу, хочеться запевнити Сестру Марію, що гомонітиме наша мова в цій школі ще й після дати 1988 року. Ми в далеко гіршому положенню, ніж інші нації. Наша мова загрожена ворогом. Цього ми не сміємо спускати з ока. Наша мова мусить гомоніти й надалі, бож „Доки поневолений народ володіє своєю мовою, він неначе держить ключ від своєї темниці".

Д. Грушецький